

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 60/2025
27.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и других, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) и 2) КЗ у вези члана 61. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгане Срећковић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу К 203/23 од 06.11.2024. године и Кв 657/24 од 27.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгане Срећковић, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Младеновцу К 203/23 од 06.11.2024. године и Кв 657/24 од 27.11.2024. године и предмет враћа Основном суду у Младеновцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Младеновцу К 203/23 од 06.11.2024. године одређено је да се окривљеном АА, на име нужних издатака и накнаде трошкова, из буџетских средстава суда исплати износ од 1.134.000,00 динара, у року од 60 дана од правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Младеновцу Кв 657/24 од 27.11.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгане Срећковић, изјављена против решења тог суда К 203/23 од 06.11.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Драгана Срећковић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целости побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решење против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац окривљеног АА, адвокат Драгана Срећковић, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводима да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, јер је погрешно применио одредбу члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/23) којом је прописано да судови када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Из списка предмета произилази да је Основни суд у Младеновцу приликом доношења првостепене одлуке о трошковима кривичног поступка окривљеном АА на име нужних издатака и накнаде трошкова досудио износ од 1.134.000,00 динара, чију висину је у погледу трошкова на име приступа браниоца на одржане и неодржане главне претресе након 03.06.2023. године, обрачунао према важећој Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/23) која се примењује од 03.06.2023. године, док је накнаду трошкова за приступ браниоца на неодржане главне претресе заказане пре тог датума, обрачунао применом претходно важеће Тарифе. Такав став заузело је и ванпретресно веће Основног суда у Младеновцу, које је одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене одлуке, нашло да су радње одбране и заступања које је предузела бранилац окривљеног, различито тарифиране у претходној и сада важећој Тарифи.

Поступајући на описан начин, Основни суд у Младеновцу је побијаним решењима учинио повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/23 од 26.05.2023. године) која је ступила на снагу дана 03.06.2023. године, прописано је да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

То даље значи да одлука о трошковима кривичног поступка, у смислу члана 11. важеће Тарифе, подразумева одлуку којом се одлучује о обавези плаћања трошкова кривичног поступка, а не одлуку којом се посебним решењем одлучује о висини тих трошкова.

Закључком Кривичног одељења Врховног суда од 26.12.2023. године дато је тумачења примене члана 11. важеће Тарифе те је, између осталог, који је у тачки 3. закључка наведено је да се иста, због забране повратног дејства, не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу, које нису биле

тарифиране по „ранијој Адвокатској тарифи“ или нису тарифиране на исти начин или у истом проценту, као и на другачији обрачун накнаде трошкове насталих у време важења „раније Адвокатске тарифе“, нити на раније утврђене основице за обрачун награде за поједине поступке.

Како је кривични поступак против окривљеног АА правноснажно окончан доношењем одбијајуће пресуде Основног суда у Младеновцу К 203/23 од 23.07.2024. године, то је имајући у виду тачку 3. усвојеног закључка, по оцени Врховног суда, погрешан закључак нижестепених судова изнет у побијаним решењима, односно тумачење одредбе члана 11. важеће Тарифе, у делу у коме је одлучено да окривљеном на име приступа браниоца процесним радњама, предузетим у време важења раније Тарифе, припадају трошкови кривичног поступка по тој Тарифи, имајући у виду да се ради не ради о процесним радњама које нису биле тарифиране по ранијој Тарифи или о радњама за које је важећом Тарифом предвиђен другачији начин обрачуна накнаде трошкова, како су то погрешно закључили нижестепени судови.

Из наведених разлога, Врховни суд је, не упуштајући се у остале наводе браниоца, поднети захтев за заштиту законитости усвојио као основан и на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана решења и предмет вратио Основном суду у Младеновцу на поновно одлучивање, да би у смислу разлога изнетих у овој пресуди отклонио учињену повреду закона и донео правилну и на закону засновану одлуку.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић